

DEČJE VESTI

2024 • PRVO TROMESEČJE • JUŽNOAZIJSKA DIVIZIJA

Sadržaj

Na naslovnoj strani: Karna iz Nepala je želeo da ima oca koji ga voli. Želeo je da ima i majku koja ga voli. Tada je saznao za Nebeskog Oca. Njegovo iskustvo je na 10. strani.

SEVEROISTOČNA INDIJA

4 Božićno čudo | 6. januar

CENTRALNA INDIJA

6 Najsrećniji dečak u Indiji | 13. januar

8 Veoma čekano dete | 20. januar

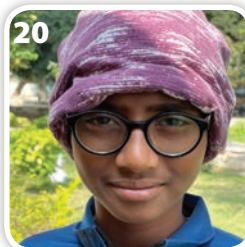
NEPAL

10 Nebeski Otac pun ljubavi | 27. januar

12 Jednom siromašan, sada bogat | 3. februar

14 Dom za dečaka | 10. februar

16 Mir u limenoj kući | 17. februar

JUŽNO-CENTRALNA INDIJA

18 Papaja kao lek | 24. februar

20 Slupani bicikl | 2. mart

SEVERNA INDIJA

22 Celodnevna molitva | 9. mart

24 Jedinствeno ime | 16. mart

28 Škola osmeha | 30. mart

30 Budući projekti Trinaeste subote

31 Dečje aktivnosti

35 Materijali za vođe

36 Karta

©2024 General Conference of Seventh-day Adventists® • All rights reserved
12501 Old Columbia Pike,
Silver Spring, MD 20904-6601
1-800-648-5824 • AdventistMission.org

U ovom tromesečju predstavljamo Južnoazijsku diviziju, koja deluje u četiri zemlje: Butanu, Indiji, na Maldivima i u Nepal. Na tom području živi 1,4 milijarde ljudi, uključujući 1,1 milion adventista. To

je odnos jednog adventiste na 1.246 ljudi.

Dosezanje 1,4 milijarde ljudi je ogroman izazov koji se može postići samo uz Božju pomoć. Kao deo napora, Odeljenje za južnu Aziju odabralo je 10 projekata u Indiji koji će biti ostvareni zahvaljujući vašim darovima Trinaeste subote ovog tromesečja. Projekti su navedeni na bočnoj traci.

Ako ovog tromesečja želite da svoje poučavanje u Subotnoj školi učinite zanimljivijim, nudimo vam razne fotografije i druge materijale koji prate svako iskustvo o misiji. Više obaveštenja nalazi se na bočnoj traci uz svako iskustvo. Za fotografije turističkih mesta i drugih slika iz zemalja o kojima je reč, isprobajte besplatne zbirke fotografija kao što su pixabay.com i unsplash.com.

Osim toga, možete preuzeti PDF činjenice i aktivnosti iz Južnoazijske divizije: bit.ly/sud-2024. Pratite nas i na facebook.com/missionquarterlies.

Možete da preuzmete i PDF verziju časopisa Dečja misija, dostupnu na stranici bit.ly/childrenmission i časopis za mlade i odrasle Misija na bit.ly/adultmission. Misijski video-snimci su dostupni na adresi bit.ly/missionspotlight. Slike, koje možete štampati, vezane za misiju, a koje deca mogu da oboje, možete preuzeti sa bit.ly/bank-coloring-page.

Ako vam mogu biti od pomoći, kontaktirajte me na mchesneya@gc.adventist.org

Hvala vam što ohrabrujete druge da misle na misiju!

Prilike

Darovi Trinaeste subote u ovom tromesečju podržaće 10 projekata u Južnoazijskoj diviziji:

- Izgradiće se učionice i laboratorija u školi u Palakadu u Indiji,
- Izgradiće se engleska crkva Lovri na adventističkom fakultetu u Bengaluru u Indiji,
- Izgradiće se Centralna engleska crkva u Bengaluru u Indiji,
- Izgradiće se srednja škola u Aurangabadu u Indiji,
- Izgradiće se studentski dom za devojčice u školi u Thandžavuru u Indiji,
- Izgradiće se studentski dom za devojčice i dečja sala u školi u Pasighatu u Indiji,
- Rekonstruisaće se crkva, konferencijski centar i trpezarija u centru za obuku mladih, u Manginapudiju u Indiji,
- Rekonstruisaće se školska zgradu u Ani u Indiji,
- Izgradiće se učionice u školi u Namunagaru na Andamanskim ostrvima u Indiji i
- Izgradiće se učionice i administrativna zgradu u školi u Nepal.

INDIJA | 6. januar

Božićno čudo

Anurag

Četvorogodišnji Anurag nije mogao da hoda. Nije imao snage. Nije mogao ni da sedi kao druga deca. Majka nije razumela šta nije u redu sa njenim dečakom. Rođen je kao zdrav dečak u Kalkuti u Indiji.

Ali onda je izgubio snagu. Majka je otišla kod lekara. Nije razumela sve šta je doktor rekao da nije u redu, ali je razumela da je Anuragu potrebna pomoć. Odvela ga je u bolnicu na lečenje, ali ništa nije pomagalo. Majka nije znala šta da radi. Kako je mogla da pomogne svom dragom dečaku?

Za vreme Božića su majka i Anurag bili kod kuće pored velike reke Gang. Onda je majka čula prelepu muziku. Pitala se odakle muzika dolazi i pogledala je kroz prozor. Videla je ljude kako sede na travi pored reke i pevaju. Muzika joj se veoma svidela. Nikada ranije nije čula ništa slično.

Ljudi su pevali o Isusu. „Mora da su hrišćani“, pomislila je majka.

Majka nije bila hrišćanka. Pitala se da li bi hrišćani mogli da pomognu njenom sinu. Majka je izašla iz kuće i otišla do

grupe ljudi. U naručju je nosila svog malog četvorogodišnjeg dečaka.

„Molim vas, molite se za mog sina“, rekla je majka. „Molite se da može da sedi, stoji i hoda.“

Vođa grupe je bio pionir Globalne misije po imenu Sumanta. Pioniri Globalne misije su ljudi koji dele evanđelje sa drugim ljudima.

Sumanta je bio Indijac koji je delio evanđelje sa drugim Indijcima. Okupio je ljude pored reke na piknik da proslave Hrista za vreme Božića.

Bio je dirnut majčinim zahtevom za molitvu za njenog dečaka. „Ja sam ništa. Bog je sve“, rekao joj je.

„Ako upoznaš Isusa Hrista, tada će se tvoja vera povećati, i tvoja vera će spasiti tvog sina.“ Majka je shvatila da treba da ima veru u Boga po imenu Isus. Ona je tokom svog života obožavala mnoge bogove, ali nikada nije obožavala Isusa.

„Ako Isus može da izleči mog sina, onda ću ga prihvatiti“, rekla je.

Pionir Globalne misije se molio za malog Anuraga pored velike reke na taj Božić.

Takođe je pozvao majku da se pridruži onlajn grupi za proučavanje Biblije koja se sastajala svaki dan.

Majka se pridružila grupi za proučavanje Biblije. Prošlo je mesec dana. Prošla su dva meseca. Prošla su tri meseca. Majka je verno proučavala Bibliju sa grupom svakog dana u 10 sati uveče.

Dok je mali Anurag spavao, članovi grupe za proučavanje Biblije molili su se za njega i njegovo zdravlje. I Pionir Globalne misije se molio za njega i njegovo zdravlje.

Kada je prošlo šest meseci, majka je podelila sa grupom za proučavanje Biblije velike vesti: „Anurag može sam da sedi!“, rekla je. Bila je presrećna. Osmeh sjajan kao sunce osvetlio joj je lice.

Bog je čuo njihove molitve. Majčina vera je još više porasla kad je videla da Anurag može da sedi. Odlučila je da ne samo da želi da obožava Isusa, već da želi i da Mu preda svoje srce.

Jednog lepog aprilskog dana, majka je ušla u vodu reke Gang. To je bila ista reka pored koje je čula prelepu muziku o Isusu za vreme Božića. Dok su je uronjavali u vodu, predala je svoje srce Isusu. Više nika da nije poželela da obožava bilo kog drugog boga. Postojao je samo jedan Bog koga je želela da obožava: Isus, Bog koji je pomagao njenom sinu.

Nakon što je majka predala svoje srce Isusu, Anurag je nastavio da dobija snagu. Danas ima 6 godina i može da sedi, stoji i

Da bi bilo zanimljivije

- Pokažite deci gde se Indija nalazi na karti. Možete im pokazati i Kalkutu u severoistočnoj Indiji, gde Anurag živi.
- Više informacija o pionirima Globalne misije potražite na: bit.ly/GMpioneers.
- Preuzmite fotografije na Fejsbuku: bit.ly/fb-mq.
- Preuzmite poruke o misiji i kratke činjenice iz Južnoazijske divizije: bit.ly/sud-2024.
- Ovo iskustvo ilustruje sledeće delove strateškog plana „Poći ću“ Adventističke crkve: Misijski cilj br. 2: „Jačanje i diversifikacija adventističkog uticaja u velikim gradovima... i među nedosegnutim i malo dosegnutim grupama ljudi i nehrišćanskim religijama“ i cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za živote ispunjene Duhom.“ Za više informacija idite na veb-stranicu: IWillGo2020.org.

hoda kao i svaki drugi šestogodišnji dečak. Majka je presrećna!

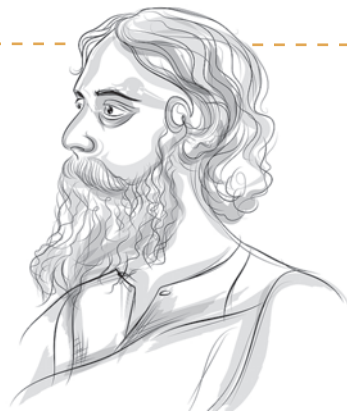
Drago joj je što obožava Isusa svake subote sa Sumantom i drugim ljudima koji vole Isusa. „Ovo je jedno od najvećih čuda koje je Bog učinio za nas“, kaže Sumanta. 🌍

Hvala vam za vaše darove Subotne škole koji pomažu u širenju evanđelja u Indiji i širom sveta.

ČUDESNA
ZEMLJA

Rabindranat Tagore je bio bengalski pesnik koji je napisao nacionalne himne Indije i Bangladeša i dobio Nobelovu nagradu za književnost 1913. godine.

INDIJA | 13. januar

Džoša

Najsrećniji dečak u Indiji

Desetogodišnji dečak je toliko želeo da ide u školu da se zapravo razboleo.

Džoša je živio u Indiji i nikada nije išao u školu. Imao je bistar um. Šta god bi čuo lako je zapamtio. Njegovi roditelji su se trudili da mu pruže dobro detinjstvo, ali nisu mogli da priušte da ga pošalju u školu.

Džoša je živio u gradu okružen dečacima i devojčicama poput njega. Dečaci i devojčice su imali siromašne roditelje koji nisu mogli da ih pošalju u školu. Tako su se ta deca, dok su njihovi roditelji radili u fabrikama ili na farmama, igrala po ceo dan.

Džoša je voleo da se igra. Ali više od igranja, želeo je da uči. Posle nekog vremena, Džoša je prestao da izlazi iz svoje kuće da se igra. Razboleo se dok je tužno sedeo kod kuće, želeći da ide u školu.

Otac se zabrinuo. Majka je postala zabrinuta. Čak su se i njihovi susedi zabrinuli.

Jednog dana, otac i majka su odveli Džošu u pijacu da kupe hranu. Na putu do pijace, prošli su pored kapije škole

adventista sedmog dana. Džoša je video decu okupljenu na jutarnjem bogoslužju. Dečaci su nosili školske uniforme. Imali su teget pantalone i bele košulje, a devojčice tamnoplave suknje i bele bluze. U rukama su držali školske udžbenike i pevali o Isusu.

Džoša je stajao pored kapije i slušao. Lice mu je bilo ispunjeno čežnjom da bude sa njima, da obuče uniformu koju su nosili, da nosi knjige koje su nosili, a najviše da peva pesme koje su pevali. Otac i majka su videli njegovu lice ispunjeno čežnjom. Ušli su u dvorište da se raspitaju o školi.

Jedan od učitelja im je rekao da je škola hrišćanska i da se pored nje nalazi i crkva. Upoznao ih je sa pastorom crkve.

Otac i majka nisu bili hrišćani. Nisu poznavali Isusa. Ali oni su znali za molitvu jer su se molili svojim bogovima. Otac je zamolio pastora da se pomoli svom Bogu za Džošu.

„Pomoli se svom Bogu da pomogne našem sinu da ide u školu“, rekao je otac.

Pastor se molio: „Dragi Isuse, molim te, pomози da Džoša stekne dobro obrazovanje. Amin.“

Posle molitve, pastor je pričao ocu, majci i Džoši o Bogu kome se upravo molio.

„Isus je Bog koji je stvorio nebo i zemlju“, rekao je. „Isus je stvorio tebe i mene. Isus je stvorio Džošu.“

Otac je pitao da li Džoša može da pohađa nastavu iako nemaju novca. Rekao je da se dečak razboleo jer toliko želi da ide u školu.

Pastor je rekao da će razgovarati sa direktorom škole.

Džošine oči zasijale su nadom. Pažljivo je slušao pastorovu molitvu i rešio je da se i on moli pastorovom Bogu za pomoć. „Moliću se Isusu da me pusti u školu“, rekao je.

Ovo je oduševilo pastora. „Bog odgovara na molitve vere“, odgovorio je.

I Bog je odgovorio na Džošinu molitvu.

Danas Džoša ima 13 godina i verovatno je najsrećniji dečak u Indiji! Ponosno nosi svoju tamnoplavu i belu uniformu i glasno i veselo se pridružuje ostaloj deci u pevanju. Direktor je našao osobu spremnu da mu plati školovanje, i Džoša sada vredno uči. Sanja o tome da kada poraste postane pastor.

„Pastor i direktor su bili tako ljubazni prema nama“, kaže on. „Upoznali su mene i moje roditelje sa Isusom. Veoma sam zahvalan što je Isus uslišio moje molitve.“ 🌍

Da bi bilo zanimljivije

- Pokažite deci Indiju na karti. Takođe možete da im pokažete i gde se nalazi Aurangabad, grad u centralnoj indijskoj državi Maharaštra gde će darovi Trinaeste subote ovog tromesečja pomoći u izgradnji srednje škole.
- Recite deci da deo Adventističke crkve u Severnoj Maharaštri sponzorise veliki broj dece u Džošinoj školi i pomaže drugima da pronađu sponzore.
- Preuzmite fotografije na Fejsbuku: bit.ly/fb-mq.
- Preuzmite poruke o misiji i kratke činjenice iz Južnoazijske divizije: bit.ly/sud-2024.
- Ovo iskustvo ilustruje sledeće delove strateškog plana „Poći ću“ Adventističke crkve: Cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za život ispunjen Duhom“; cilj duhovnog rasta br. 6: „Povećati pristupanje, zadržavanje, unapređivanje i učestvovanje dece i mladih“; i cilj duhovnog rasta br. 7: „Da se pomogne mladima da stave Boga na prvo mesto i da u svom životu odražavaju biblijski pogled na svet.“ Za više informacija idite na veb-stranicu: IWillGo2020.org.

Deo darova Trinaeste subote ovog tromesečja pomoći će u izgradnji srednje škole u Džošinoj školi u Aurangabadu u Indiji. Hvala vam što planirate velikodušni dar Trinaeste subote.

Prvi adventistički radnik, D. A. Robinson, došao je u Indiju iz Sjedinjenih Američkih Država 1895. godine. Džerald Kristo je postao prvi predsednik divizije u Indiji 1980. godine. Izdavačka kuća Orijental Vočmen, jedina izdavačka kuća u ovoj diviziji, nalazi se u parku Solsberi u Puni i štampa materijale na 20 jezika.

INDIJA | 20. januar

Danijel

Veoma čekano dete

Više od svega, jedan čovek i njegova žena, koji su živeli u Indiji, želeli su da dobiju dete.

Odlazili su kod mnogih lekara tražeći pomoć. Ali nisu dobili dete.

„Ne možemo više da idemo kod lekara“, rekao je čovek svojoj ženi. „Rekli su nam da ne mogu da nam pomognu.“

Ali imao je ideju. „Hajde da se molimo Bogu da nam podari dete“, rekao je.

Ovaj čovek i njegova žena su se molili i molili. Međutim, ni dalje nisu imali dece.

Prošla je jedna godina. Prošle su dve godine. Prošlo je dugih dvanaest godina, a nisu dobili dete.

Njihovi prijatelji su se zabrinuli. Neki su pokušali da im daju savete. Drugi su ih zadirkivali što nemaju dece.

Ali čovek i njegova žena su se i dalje molili. Klekli bi na kolena u 3 sata svakog dana i govorili Bogu o svojoj želji za detetom. Govorili su Bogu kao da dele teško breme sa prijateljem.

„Bože dragi, ismejavaju nas“, rekao je

čovek. „Ljudi nam se smeju. A mi samo želimo dete.“

„Molimo Te, pomози nam“, rekla je žena.

Tada su čovekov brat i njegova žena dobili ideju.

„Mi već imamo dvoje dece“, rekao je brat.

„Ukoliko dobijemo treće dete, bilo bi nam veoma drago da ga damo vama da bude vaše dete“, rekla je njegova supruga.

Ova ideja je bila veliko iznenađenje za čoveka i njegovu ženu. Bili su toliko srećni da su zaplakali. Zahvalili su Bogu što im je dao tako divnog brata i njegovu ženu.

Samo devet meseci kasnije, rodio se mali Mojsije. Čoveku i njegovoj ženi nije silazio osmeh sa lica kada su prvi put videli bebu u bolnici. Žena nikada u životu nije bila srećnija.

Ali tada se njena sreća udvostručila. Istog dana je saznala da je trudna!

„Konačno je Bog čuo naše molitve!“, rekla je. „Bog nam nije dao jedno dete nego dvoje dece!“

Čovek je takođe bio vrlo srećan. Bio je toliko srećan da nije mogao da spava te cele noći.

Devet meseci kasnije, rodio se mali Danijel.

Danas su čovek i njegova žena otac i majka ne jednom već dvojici dečaka. Mojsije i Danilo su doneli mnogo radosti u njihov dom. Dečaci odrastaju zajedno. Dečaci su zajedno prošli kroz bolesti i imaju dobro zdravlje. Što je najvažnije, dečaci uče o Bogu koji čuje njihove molitve. 🌍

Deo darova Trinaeste subote ovog tromesečja pomoći će da se izgradi srednja škola na kampusu Adventističke škole sedmog dana u kojoj Mojsije i Danijel pohađaju vrtić u Aurangabadu u Indiji. Hvala vam što planirate velikodušni dar Trinaeste subote.

Da bi bilo zanimljivije

- Pokažite gde se Indija nalazi na karti. Takođe možete da im pokažete mesto Aurangabad, grad u centralnoj indijskoj državi Maharaštra gde će dar Trinaeste subote ovog tromesečja pomoći u izgradnji srednje škole.
- Recite deci da fotografija prikazuje Danijela i njegovog oca Solomona. Ime njegove majke je Maniša.
- Recite im i da deo Adventističke crkve u Severnoj Maharaštri sponzoriše veliki broj dece u školi u koju idu Mojsije i Danijel i pomaže drugima da pronađu sponzore. Mojsije i Danilo su među primaocima takve pomoći.
- Preuzmite fotografije na Fejsbuku: bit.ly/fb-mq.
- Preuzmite poruke o misiji i kratke činjenice iz Južnoazijske divizije: bit.ly/sud-2024.
- Ovo iskustvo ilustruje sledeće delove strateškog plana „Poći ću“ Adventističke crkve: Cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za život ispunjen Duhom“; cilj duhovnog rasta br. 6: „Povećati pristupanje, zadržavanje, unapređivanje i učestvovanje dece i mladih“; i cilj duhovnog rasta br. 7: „Da se pomogne mladima da stave Boga na prvo mesto i da u svom životu odražavaju biblijski pogled na svet.“ Za više informacija idite na veb-stranicu: IWillGo2020.org.

ČUDESN
ZEMLJA

Maharaštra ima nekoliko rezervata prirode: parkove i dva naročita rezervata za tigrove - Melghat i Tadoba-Andhari.

NEPAL | 27. januar

Karna

Nebeski Otac pun ljubavi

Karna je rođen u udaljenom planinskom selu u istočnom Nepal.

Ne seća se dobro svoje majke. Seća se samo da je majka uvek bila bolesna. Kad god bi se osećala loše, onesvestila bi se. Odjednom bi pala na zemlju i ležala veoma mirno. Kao da je spavala.

U početku se Karna plašio kad bi video majku kako leži na zemlji, ali bi se majka kasnije probudila.

Doktor nije mogao da zaključi od čega majka boluje. Dao joj je mnogo lekova, ali ništa nije pomagalo. Onda je jednog dana majka pala i više se nije probudila.

Karna više nije imao majku. Bio je veoma tužan.

Otac je takođe bio veoma tužan. Više nije imao ženu.

Otac je bio toliko tužan da je počeo da pije alkohol. Mnogo je pio. Toliko je pio da je ponekad padao na zemlju i ležao veoma mirno. Kao da je spavao.

U početku se Karna plašio kada bi video

oca kako leži na zemlji. Ali onda bi se otac probudio.

Otac je danju radio u polju, gajeći razne useve. Ali počeo je da pije umesto da uzgaja useve. Uveče je prestao da dolazi kući.

Karna je sedeo kod kuće, čekajući da otac dođe i da mu da večeru. Ali otac nije došao. Karna je čekao oca sve do kasno u noć, a onda je zaspao praznog stomaka.

Karna je često plakao. Želeo je da ima oca koji ga voli. Želeo je da ima majku koja ga voli.

Iako nije imao mamu, a ni tata nije bio sa njim, kod kuće je imao koze. Ujutru, čim bi se probudio, odvodio je očeve koze na pašnjak. Zatim bi odjurio nazad u kuću da pojede sve što bi pronašao za doručak i otrčao u školu. Posle škole se vraćao kući i ponovo se brinuo o kozama. Koze su mu bile prijatelji. Nije imao drugih prijatelja. Karna je pozeleo da ima prijatelje.

Tetka je videla kako Karna živi i sažalila

se na njega. Živela je u obližnjem gradu i nije mogla da se brine o njemu. Imala je dvoje svoje dece. Ali spomenula je dečaka pastoru Adventističke crkve.

Pastoru je bilo žao dečaka. Rekao je tetki o adventističkom sirotištu koje brine o deci kao što je Karna. Ponudio je da odvede Karnu da živi u sirotištu.

Tetki se ovaj predlog veoma dopao. Kad je Karna čuo da može da živi u sirotištu, ideja mu se takođe veoma dopala. Sada bi mogao da jede svaki dan. Možda bi čak mogao da ima i prijatelje.

Karnin život je počeo da se menja čim je stigao u sirotište. Stekao je prijatelje. Počeo je da upoznaje Boga. Naučio je da je Bog divan Nebeski Otac koji voli. Ne tako davno, predao je svoj život Isusu.

„Nikad nisam mislio da će se moj život ovako promeniti“, rekao je. „Imam dobar život“, kazao je Karna.

Karna je danas srećan dečak. On ima prijatelje i ima Nebeskog Oca koji ga mnogo voli. 🌍

Deo darova Trinaeste subote ovog tromesečja pomoći će u osnivanju škole u kojoj deca poput Karne mogu da uče u Nepal. Hvala vam što planirate velikodušni dar Trinaeste subote.

Da bi bilo zanimljivije

- Pokažite deci gde se Nepal nalazi na karti. Takođe možete da im pokažete gde se nalazi ruralna opština Gadi u istočnom Nepal. Gde će darovi Trinaeste subote ovog tromesečja pomoći da se vrtić proširi i pretvori u osnovnu školu.
- Preuzmite fotografije na Fejsbuku: bit.ly/fb-mq.
- Preuzmite poruke o misiji i kratke činjenice iz Južnoazijske divizije: bit.ly/sud-2024.
- Ovo iskustvo ilustruje sledeće delove strateškog plana „Poći ću“ Adventističke crkve: Cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za život ispunjen Duhom“; cilj duhovnog rasta br. 6: „Povećati pristupanje, zadržavanje, unapređivanje i učestvovanje dece i mladih“; i cilj duhovnog rasta br. 7: „Da se pomogne mladima da stave Boga na prvo mesto i da u svom životu odražavaju biblijski pogled na svet.“ Za više informacija idite na veb-stranicu: IWillGo2020.org.

MISIONSKI ZAPIS

Nepal je zatvorio svoje granice na dugi niz godina i adventistima sedmog dana nije bilo dozvoljeno da uđu u zemlju. Međutim, bilo je više Nepalaca koji su putovali van zemlje i čuli poruku Adventističke crkve. Oni su se vratili kući da je podele sa svojim prijateljima i porodicama. Godine 1936, tri adventistička misionara posetila su sela u Nepal i propovedali im na hindu jeziku. To je bio prvi put da su mnogi od njih čuli za Isusa i Bibliju.

NEPAL | 3. februar

Asmita

Jednom siromašan, sada bogat

Petogodišnja Asmita živila je u veoma siromašnoj porodici u Nepalju.

Njeni roditelji su bili toliko siromašni da ponekad nisu mogli da joj daju doručak, ručak ili večeru. Nisu imali dovoljno pirinča, krompira ili kupusa da je prehrane. Ponekad je Asmita provodila po ceo dan gladna. Ponekad je odlazila u krevet gladna.

Asmitini roditelji su bili toliko siromašni da zimi nisu mogli da joj obezbede toplu odeću. Zima u Nepalju može da bude veoma hladna, jer tada sneg i led prekrivaju brda i planine. Asmitini roditelji nisu imali dovoljno novca da kupe Asmiti lep debeli kaput, vunene čarape ili tople čizme. Asmita je zimi drhtala na hladnoći.

Jednog dana je Asmitina majka otišla od kuće. Napustila je oca i Asmitu i udala se za drugog čoveka. Asmita je bila veoma tužna. Više nikada nije videla majku.

Otac nije voleo da živi bez žene. Zato se, nekoliko meseci kasnije, ponovo oženio. Asmita je bila veoma srećna što je

dobila novu majku. Ali njena sreća nije dugo potrajala. Njena nova majka je već imala dvoje dece, i volela ih je više nego što je volela Asmitu. Da stvar bude još gora, otac je takođe voleo svoje dvoje nove dece više nego što je voleo Asmitu. Zato je, nažalost, kada je bilo hrane, prvo je to dvoje dece dobijalo da jede. Kada bi vreme postalo hladno, oni su prvo dobijali toplu odeću. Nisu morali ni da rade kućne poslove.

Ali Asmita jeste. Majka je naterala Asmitu da obavlja sve poslove u kući. Asmita je prala sudove. Pomagala je u kuvanju hrane. Čistila je kuću. Trudila se da da sve od sebe da zadovolji majku, ali je majka uvek bila nezadovoljna.

Kada je Asmita imala 8 godina, komšunica je rekla njenim roditeljima o sirotištu adventista sedmog dana koje brine o deci koja nemaju roditelje, ili ako imaju roditelje koji ne mogu da se brinu o njima.

Otac i majka su se pogledali. Svidelo im se to što su čuli. Bez ikakvog razgovora o

tome sa Asmitom, poslali su je u sirotište.

Useljenje u novi dom je bilo pomalo zastrašujuće iskustvo za devojčicu. Ali ona se brzo prilagodila životu u sirotištu. Sirotište joj se svidelo. Volela je što uvek ima hrane za doručak, ručak i večeru i to što su joj zimi uvek davali toplu odeću. Takođe je volela da ide u školu i svaki dan uči nove stvari. Ranije, dok je živela sa ocem i maćehom, nije mogla da ide u školu. Naročito je volela da ide u crkvu i da uči o Bogu. Nikada ranije nije išla u crkvu niti čula za Boga.

Prošlo je šest godina od kada se Asmita preselila u sirotište, a danas je veoma srećna devojčica. Nekada je bila siromašna, a sada je bogata u Hristu.

„Veoma sam zahvalna svom nebeskom Ocu koji me je doveo ovde“, kaže Asmita. „Da nisam došla ovde, ne bih upoznala Boga. Sada znam ko je moj Spasitelj.“

Asmita vredno uči i nada se da će jednog dana pomoći drugim devojčicama u njihovom teškom detinjstvu.

„Želela bih da u budućnosti pomognem ljudima poput mene“, kaže ona. „Molim vas da se molite za mene. Želim da Bog iskoristi moj život za svoju svrhu. Neka se ostvari Njegova volja u mom životu. Hvala vam na vašim molitvama.“ 🌍

Da bi bilo zanimljivije

- Pokažite deci gde se Nepal nalazi na karti. Takođe možete da im pokažete i mesto ruralne opštine Gadi u istočnom Nepal u gde će darovi Trinaeste subote ovog tromesečja pomoći da se vrtić proširi u osnovnu školu.
- Preuzmite fotografije na Fejsbuku: bit.ly/fb-mq.
- Preuzmite poruke o misiji i kratke činjenice iz Južnoazijske diizije: bit.ly/sud-2024.
- Ovo iskustvo ilustruje sledeće delove strateškog plana „Poći ću“ Adventističke crkve: Cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za život ispunjen Duhom“; cilj duhovnog rasta br. 6: „Povećati pristupanje, zadržavanje, unapređivanje i učestvovanje dece i mladih“; i cilj duhovnog rasta br. 7: „Da se pomogne mladima da stave Boga na prvo mesto i da u svom životu odražavaju biblijski pogled na svet.“ Za više informacija idite na veb-stranicu: IWillGo2020.org.

Deo darova Trinaeste subote ovog tromesečja pomoći će u osnivanju škole u kojoj deca poput Asmite mogu da uče u Nepal. Hvala vam što planirate velikodušni dar Trinaeste subote.

ČUDESNA
ZEMLJA

Nepal ima 8 od 10 najviših planinskih vrhova na svetu, uključujući najviši, Mont Everest, koji je visok 8.848 metara.

NEPAL | 10. februar

Sudip

Dom za dečaka

Jedanaestogodišnji Sudip se uplašio kada je ocu iznenada pozlilo i hitno je prebačen u bolnicu u Nepal. Šta nije u redu sa ocem? Šta će biti sada?

Doktor je pažljivo pregledao očevu jetru. Nešto nije bilo u redu. Doktor je pažljivo pregledao očeve bubrege. Nisu radili kako treba. Doktor je pažljivo pregledao očeva pluća. Nisu radila kako treba. Zatim je doktor pažljivo proverio očevu srce. Ni ono nije funkcionisalo kako treba.

„Ovo je veoma loše“, rekao je doktor. „Očevi organi otkazuju zbog preteranog konzumiranja alkohola.“

Otac je po zanimanju bio građevinski radnik i radio je na izgradnji kuća. Ali on je takođe pio mnogo alkohola. Kada bi otišao sa posla, pio je. Uveče je kod kuće opet pio alkohol. Ponekad bi, čim se ujutru probudi, pio alkohol. Alkohol mu je otrovao telo i bio je u veoma lošem stanju.

Sudip se pitao šta će biti sa ocem. Majka se takođe pitala šta će biti sa njim. Otac je

bio jedina osoba koja je zarađivala novac u njihovoj porodici.

Doktor je rekao da čini sve što može da pomogne ocu.

„Radimo najbolje što možemo“, rekao je on.

Ali tretmani nisu pomogli. Očeva jetra je prestala da radi. Bubrezi su prestali da rade. Njegova pluća su prestala da rade. Tada je i očevu srce prestalo da radi.

Kada je otac umro, bio je to veoma tmuran dan za Sudipa i njegovu majku. Sudip je plakao i plakao. Majka je plakala i plakala.

Prošlo je nekoliko dana. Sudip je prestao da plače, ali je majka nastavila da plače. Brinula se kako će nahraniti Sudipa. Brinula se ko će mu platiti školski pribor i novu odeću.

Sudip nije znao kako bi mogao da pomogne majci. Imao je samo 11 godina. Zato je, onda, i on plakao sa njom. Ništa drugo nije mogao da uradi. Majka i sin su

plakali i plakali.

Baš kad je sve izgledalo potpuno bezna-
dežno, majka je čula za sirotište u kojem
bi siromašna deca mogla da žive i uče.
Sirotištem su upravljali adventisti sedmog
dana iz Južne Koreje.

Majka je čula za adventiste mnogo
meseci ranije i želela je da ode u
Adventističku crkvu subotom. Ali otac joj
je zabranio da ide.

Rekao joj je: „Moj otac nije bio hrišćanin,
ni moj deda nije bio hrišćanin, a ni naši
preci nisu bili hrišćani. Mi nismo hrišćani.
Mi obožavamo sopstvenog boga i nećemo
ići u hrišćansku crkvu.“

Ali sada oca više nije bilo. Adventističko
sirotište je izgledalo kao jedini odgovor.
Majka je poslala Sudipa u sirotište.

Prošle su dve godine otkako je Sudip sti-
gao u sirotište, a danas je on jedan srećan
dečak.

„Veoma sam srećan jer sada odrastam u
hrišćanskom sirotištu“, rekao je. „Znam ko je
moj Spasitelj, i želim da saznajem sve više i
više o Njemu. Želim da postanem pastor i
da služim Gospodu do kraja života.“

Sudip se svakog dana moli i zahvaljuje
Bogu za Njegove blagoslove.

Svake subote Sudip ide u crkvu. Majka
takođe ide u crkvu svake subote. Ali neki
od očevih rođaka su ljuti što Sudip i majka
idu u crkvu. Pokušavaju da ih ubede da
prestanu da idu u crkvu.

Da bi bilo zanimljivije

- Pokažite deci položaj Nepala na karti. Takođe možete da im pokažete mesto ruralne opštine Gadi u istočnom Nepal u gde će darovi Trinaeste subote ovog mesečja pomoći da se vrtić proširi u osnovnu školu.
- Preuzmite fotografije na Fejsbuku: bit.ly/fb-mq.
- Preuzmite poruke o misiji i kratke činjenice iz Južnoazijske divizije: bit.ly/sud-2024.
- Ovo iskustvo ilustruje sledeće delove strateškog plana „Poći ću“ Adventističke crkve: Cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za život ispunjen Duhom“; cilj duhovnog rasta br. 6: „Povećati pristupanje, zadržavanje, unapređivanje i učestvovanje dece i mladih“; i cilj duhovnog rasta br. 7: „Da se pomogne mladima da stave Boga na prvo mesto i da u svom životu odražavaju biblijski pogled na svet.“ Za više informacija idite na veb-stranicu: IWillGo2020.org.

„Molite se za moju rodbinu“, kaže Sudip.
„Nadam se i verujem da će jednog dana
pronaći Boga. Hvala vam na vašim moli-
tvama.“ 🙏

Deo darova Trinaeste subote ovog tro-
mesečja pomoći će u osnivanju škole u
kojoj deca poput Sudipa mogu da uče u
Nepalu. Hvala vam što planirate velikoduš-
ni dar Trinaeste subote.

ČUDESNA
ZEMLJA

U Nepal u raste
skoro 6.000 vrsta
cveća.

NEPAL | 17. februar

Asmita

Mir u limenoj kući

Asmita je živela u maloj limenoj kući na malom parčetu zemlje u jednom gradiću u istočnom Nepal.

U toj kućici je živelo petoro ljudi: otac, majka, baka, Asmita i Asmitin mlađi brat. Mnoge porodice u njenom kraju gaje sopstvenu hranu na zemljištu oko svojih kuća u Nepal. Ali mali komad zemlje oko Asmitine kuće bio je premali da bi na njemu njeni roditelji mogli da gaje dovoljno hrane da prehrane svoju porodicu.

Zato su otac i majka morali mnogo da rade da bi prehranili svoju porodicu. Otac i majka nikada nisu išli u školu, tako da nisu znali da čitaju ni pišu. Nikada nisu učili da, na primer, budu vozač autobusa, vodoinstalater ili učitelj. Tako su radili ono što su znali – radili su svojim rukama – podizali razne stvari, spuštali stvari i pomerali ih sa mesta na mesto. Ponekad su nosili cigle ili kopali jarke. A nekada su sadili i brali useve.

Bio je težak posao nositi teške stvari

svaki dan. Posle dugog radnog dana, otac i majka su bili veoma umorni kada bi došli kući. Hteli su da se opuste. Pokušavali su da se opuste pijenjem alkohola.

Ali kada bi otac i majka popili alkohol, počeli bi redovno da se svađaju. Kad bi popili, počeli bi čak i da se tuku. Što su više pili, postajali su sve agresivniji. A što su agresivniji postajali, sve su više pili da bi umanjili osećaj krivice. Uskoro se činilo da su otac i majka samo pili i svađali se.

Komšije su čule galamu i došli su u malu limenu kuću da pokušaju da pomognu. Zatim su i upravitelji malog grada pokušali da pomognu. Čak je i policija došla i pokušala da pomogne. Ali ništa se nije promenilo. Otac i majka su nastavili da piju i svađaju se.

Onda je majka otišla. Umorila se od pića, svađa i tuče. Želela je bolji život. Odselila se u Indiju i tamo počela da radi. Asmita je ostala kod kuće. Sada su u maloj kući živеле samo četiri osobe: otac, baka, Asmita i

Asmitin mlađi brat.

Pošto je majka otišla, Asmita je bila zadužena za kuću. Kuvala je obroke i čistila. Bio je naporan posao nositi teške stvari po ceo dan. A zato je bilo i jako teško živeti sa ocem. On je nastavio da pije. Kad je pio, kod kuće nije bilo mira.

Činilo se da život nikada neće postati bolji.

A onda je baka počela da ide u crkvu subotom. Asmita nikada nije čula za tu crkvu. Ali baka je bila veoma srećna kad se u subotu vraćala kući iz crkve. Asmita je volela da vidi njen osmeh. Baka joj je pričala o nebeskom Bogu o kome je čula u crkvi. Asmita nikada nije čula za ovog Boga. Njena porodica je obožavala bogove od kamena i drveta. Asmita je volela ono što joj je baka pričala.

Jedne subote, Asmita je odlučila da ode u crkvu sa bakom. Ostavila je kućne poslove i uzela brata za ruku. Zajedno su otišli u crkvu.

Druga deca su srdačno dočekala Asmitu u dečjoj subotnoj školi. Učiteljica joj se široko osmehnula. Asmita je odmah znala da želi da ide u crkvu svake subote.

Danas Asmita ima 12 godina i svake subote peva pesme i recituje biblijske stihove u subotnoj školi. Ona je veoma srećna. Život je postao mnogo bolji sa Bogom.

Svake subote Asmita traži od oca da i on dođe u crkvu i zatim se moli da on prista-

Da bi bilo zanimljivije

- Pokažite deci gde se Nepal nalazi na karti. Takođe možete da im pokažete mesto ruralne opštine Gadi u istočnom Nepal u gde će darovi Trinaeste subote ovog tromesečja pomoći da se vrtić proširi u osnovnu školu.
- Preuzmite fotografije na Fejsbuku: bit.ly/fb-mq.
- Preuzmite poruke o misiji i kratke činjenice iz Južnoazijske divizije: bit.ly/sud-2024.
- Ovo iskustvo ilustruje sledeće delove strateškog plana „Poći ću“ Adventističke crkve: Cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za život ispunjen Duhom“; cilj duhovnog rasta br. 6: „Povećati pristupanje, zadržavanje, unapređivanje i učestvovanje dece i mladih“; i cilj duhovnog rasta br. 7: „Da se pomogne mladima da stave Boga na prvo mesto i da u svom životu odražavaju biblijski pogled na svet.“ Za više informacija idite na veb-stranicu: IWillGo2020.org.

ne. „Mislim da će, ako otac dođe u crkvu, prestati da pije, i da ćemo imati mir kod kuće“, kaže ona. 🌍

Deo subotnih darova ovog tromesečja pomoći će u osnivanju škole u istočnom Nepal u kojoj će deca poput Asmite moći da uče. Hvala vam što planirate velikodušni dar Trinaeste subote.

ČUDESNA
ZEMLJA

Veliki broj nepalskih recepta su vegetarijanski zato što mnoge verske grupe u Nepal u izbegavaju nasilje prema svim oblicima života.

INDIJA | 24. februar

Papaja kao lek

Džojlin

Sedmogodišnja Džojlin se igrala kockicama sa ocem u dnevnoj sobi njihovog doma u Indiji. Volela je da koristi žute, plave, zelene i crvene kocke za izgradnju visokih kula, i da zatim udara u kule i gleda ih kako padaju.

Dok su se Džojlin i otac igrali kockicama, on joj je pričao priče o tome kako mu je bilo kada je bio mali dečak. Ispričao joj je kako se igrao sa svojom braćom i sestrama. Bilo je zabavno igrati se sa ocem.

Ali Džojlin se odjednom nije osećala dobro. Bilo joj je toplo, kao da ima blagu temperaturu. A osećala se i umorno. Ali nije želela da ide u krevet. Bilo je zabavno igrati se sa ocem.

Tada je zazvonio očev mobilni telefon. Slušao je glas sa druge strane linije na trenutak i zatim se uozbiljio. Okrenuo se Džojlin.

„Moramo u bolnicu“, rekao joj je.

Džojlin nije znala šta se dešava. Nije shvatala da je situacija ozbiljna. Doktorka je zvala iz bolnice i rekla da ona hitno treba da bude hospitalizovana. Imala je dengna groznicu. Dengna groznica je bolest

koja se javlja od ujeda komarca. Ovu bolest nije teško lečiti ako se na vreme otkrije. Međutim, doktor nije odmah primetio da Džojlin ima dengna groznicu i zato je sada bilo važno da se ova bolest što pre počne lečiti.

Otac je pozvao majku u pomoć i ona je brzo spakovala kofer sa odećom, lekovima i hranom. Spakovala je i puno papaje, kivija i sirove cvekle. Džojlin nije volela papaju. Mislila je da to crveno voće ima odvratn ukus. Takođe je smatrala da i crvena cvekla ima odvratn ukus. Ali volela je slatke zelene kivije. Majka je spakovala papaju, kivi i sirovu cveklu jer je doktor rekao da su to dobri lekovi za Džojlin.

Zatim su Džojlin, otac i majka seli u auto i odvezli se u bolnicu.

Džojlin se osećala nelagodno kada je stigla u bolnicu. Bila je okružena ljudima koje nije poznavala. Nije joj se dopao miris bolnice. Neko joj je stavio intravenusku infuziju u ruku i to ju je bolelo. Potom ju je medicinska sestra odvela u krevet na bolničkom odeljenju.

Džojlin je pogledala oko sebe. Nije mogla da razume zašto je tamo. Videla je decu koja su izgledala mnogo bolesnije

od nje kako leže u krevetima.

Majka je videla da Džojlin izgleda zbu-njeno i pokušala je da je ohrabri.

„Ti si hrabra devojčica“, rekla joj je.

Sledećih šest nedelja, Džojlin je morala da bude u bolnici. Majka joj je donosila mnogo papaje i cvekle da ih jede. Ona nije htela da ih jede, ali je morala. Progutala bi ih, nadajući se da neće okusiti njihov ukus dok joj se spuštaju niz jednjak. Takođe je obilno jela i kivi. Mnogo je više uživala u kiviju. Bili su joj vrlo ukusni.

Majka i tetka su se smenjivale u bolnici. Mnogi ljudi iz crkve su je posećivali i molili se sa njom.

Ponekad joj je bilo dosadno. Ali nikada nije bila sama.

Konačno je došao dan kada je Džojlin mogla da ide kući. Bila je vrlo srećna! Umorila se od ležanja u istom krevetu u istoj sobi tokom tako dugog vremena. Bila je srećna što je mogla da se vrati kući.

Kad je stigla kući, jedan njen rođak ju je dočekao sa poklonom. Doneo joj je ukusni crveni nar. Džojlin je bila srećna što joj nije doneo papaju. Volela je nar.

Danas Džojlin ima 14 godina i još uvek ne voli papaju, iako joj je to voće pomoglo da ozdravi kad je bila bolesna. Ona kaže da je Bog taj koji ju je potpuno izlečio. „Bog me je izlečio“, kaže ona. „Kad sam bila bole-sna, bila sam suviše mlada da bih shvatila ko me je izlečio. Ali dok sam odrastala i bolje upoznavala Boga, shvatila sam da

Da bi bilo zanimljivije

- Pokažite deci Indiju na karti. Takođe možete da im pokažete gde se nalazi Bengalur, u južno-centralnoj Indiji, gde će darovi Trinaeste subote ovog tromesečja pomoći u izgradnji crkve na kampusu Lovri adventističkog fakulteta.
- Preuzmite fotografije na Fejsbuku: bit.ly/fb-mq.
- Preuzmite poruke o misiji i kratke činjenice iz Odeljenja za južnu Aziju: bit.ly/sud-2024.
- Ovo iskustvo ilustruje sledeće delove strateškog plana „Poći ću“ Adventističke crkve: Cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za život ispunjen Duhom“ i cilj duhovnog rasta br. 7: „Da se pomogne mladima da stave Boga na prvo mesto i da u svom životu odražavaju biblijski pogled na svet.“ Za više obaveštenja idite na veb-stranicu: IWillGo2020.org.

je On Lekar koji me je iscelio. On je moćni Iscelitelj.“ 🌍

Deo darova Trinaeste subote ovog tromesečja pomoći će u izgradnji crkve u bli-zini Džojlinine škole u Bengaluru u Indiji. Džojlinina škola je na istom kampusu kao i adventistički fakultet Lovri i nekoliko dru-gih adventističkih škola. Hvala vam što pla-nirate da priložite velikodušni dar.

ČUDESNA
ZEMLJA

Krave se smatraju svetim životinjama u Indiji i niko ne sme da im naškodi. Kravama je dozvoljeno da lutaju kroz gradske ulice, što često izaziva gužve u saobraćaju.

INDIJA | 2. mart

Džud

Slupani bicikl

Džud je obično išao peške do crkve. Crkva je bila tik uz put i od njegove kuće do crkve je trebalo samo pet minuta hoda. Obično je išao sa roditeljima.

Ali jednog dana, dok je čekao da se roditelji sprema, Džudu je sinula sjajna ideja. Želeo je da se vozi biciklom u crkvu. Roditelji su mu rekli da ne mora da ide biciklom jer je crkva veoma blizu njihove kuće. Oni su takođe bili zabrinuti zbog gustog saobraćaja.

Ali Džud je voleo da vozi svoj bicikl. Bio je to čudesan bicikl obojen žutom bojom sa crnim ukrasima. Pomislio je: „Ako sada krenem biciklom, neće znati. Neće me ni videti.“ Nije ni razmislio o tome šta će se dogoditi kad njegovi roditelji vide bicikl u crkvi. Samo je hteo ide biciklom.

Džud je izašao napolje i vrlo, vrlo tiho gurao bicikl do prednje kapije. Kad je izašao iz dvorišta, seo je na bicikl. Bio je vrlo uzbuđen. Hteo je brzo da stigne u crkvu, pa je okretao pedale što je brže mogao. Nije razumeo zašto su mu roditelji zabranili da biciklom ide do crkve. Put je išao

pravo uzbrdo od njegove kuće do crkve. Nije morao ni da skreće. Put uopšte nije izgledao opasno.

Dok je Džud okretao pedale što je brže mogao i vozio uzbrdo, veoma se umorio. Zastao je na trenutak na jednoj raskrsnici da dođe do daha. Zatim je začuo tutnjavu velikog motora.

Motociklista nije ni pokušao da zakoči. Išao je prebrzo. Baš kada je Džud hteo ponovo da krene, motocikl je udario u njega.

Žuti bicikl sa crnim ukrasima je bio smrskan. Džud se osećao dobro, ali kad je pogledao motociklistu, video je da vozač nije nosio kacigu i da mu je glava krvarila.

Džud je video krv i uplašio se.

„Ako umre, ići ću u zatvor“, pomislio je. „Ako odem u zatvor, moji roditelji će biti jako ljuti.“

Dotrčale su komšije. Neko je dao vodu motociklisti. Neko mu je oprao glavu i pitao ga kako se oseća. Onda je neko upitao Džuda kako se oseća.

„Dobro sam“, rekao je Džud.

Tada je čuo komšije kako se svađaju oko toga ko je izazvao nesreću. Neki su rekli da je Džud kriv. Drugi su rekli da je motociklista kriv. Neko je otrčao do Džudove kuće i rekao njegovim roditeljima šta se dogodilo.

Otac je došao i pomogao u raščišćavanju.

„Zašto me nisi poslušao?“, pitao je Džuda.

Dečak nije ništa rekao.

„Ako ti se nešto desi, šta će biti sa tvojom majkom i sa mnom?“, pitao ga je otac.

Džud je spustio glavu.

„Žao mi je“, rekao je tiho.

Otac je podigao slupani bicikl i odneo ga kući. Majka ih je srela na putu. Kod kuće su se molili otac, majka i Džud. „Hvala Ti, Bože, što si spasio mog sina“, rekao je otac.

Zatim je majka dezinfikovala Džudove posekotine. Rekla mu je da će brzo zarasti. Nisu bile ozbiljne.

Te noći se, međutim, Džud probudio sa bolom u ruci. Sledećeg dana je otišao u bolnicu i saznao da ima prelom lakta. Bilo je bolno, ali mu je posle nekog vremena postalo bolje. Oporavio se i motociklista.

Nakon nesreće, Džudu je bilo zabranjeno da vozi bicikle do svoje 16. godine. Sada ima 13 godina, i čini mu se kao da mora još veoma dugo da čeka. Seti se nesreće svaki put kada ide u crkvu. Voleo bi da je poslušao svoje roditelje. Nedostaje mu bicikl. Ali je zahvalan Bogu što ga je zaštitio.

Da bi bilo zanimljivije

- Pokažite deci gde se Indija nalazi na karti. Takođe možete da im pokažete Bengaluru, u južno-centralnoj Indiji, gde će darovi Trinaeste subote ovog tromesečja pomoći u izgradnji crkve na kampusu Lovri adventističkog fakulteta.
- Preuzmite fotografije na Fejsbuku: bit.ly/fb-mq.
- Preuzmite poruke o misiji i kratke činjenice iz Južnoazijske divizije: bit.ly/sud-2024.
- Ovo iskustvo ilustruje sledeće delove strateškog plana „Poći ću“ Adventističke crkve: Cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za život ispunjen Duhom“ i cilj duhovnog rasta br. 7: „Da se pomogne mladima da stave Boga na prvo mesto i da u svom životu odražavaju biblijski pogled na svet.“ Za više informacija idite na veb-stranicu: IWillGo2020.org.

„Bog me je spasio“, kaže on. „Moglo je da bude mnogo gore. Svi koji pogledaju moj slupani bicikl kažu: ‘Bog te je sačuvao!’“ 🌐

Deo darova Trinaeste subote ovog tromesečja pomoći će da se izgradi crkva u blizini Džudove škole u Bengaluru u Indiji. Džudova škola je na istom kampusu kao i adventistički fakultet Lovri. Hvala vam što planirate da priložite velikodušni dar.

Prelepa palata Misore, u Majsuru u Karnataki, jedna je od najpoznatijih turističkih atrakcija u Indiji, posle Tadž Mahala, sa više od 6 miliona posetilaca godišnje.

INDIJA | 9. mart

Celodnevna molitva

Dženifer

Dženifer ima 12 godina i živi u severnoj Indiji. Više od svega voli da se moli.

Dženifer se kod kuće moli čim ujutru ustane. „Hvala ti, Isuse, na dobrom snu“, rekla je nedavno, sedeći na ružičasto posteljini na svom krevetu. „Hvala Ti za novi dan“, rekla je zatim, moleći se na hindu jeziku, koji je njen maternji jezik. „Molim Te, blagoslovi me tokom ovog dana. Blagoslovi i mog ujaka, moju tetku, moje rođake i naše komšije. Molim Te da naročito blagosloviš mog oca i moju majku. Amin.“

Kad je Dženifer sela da doručkuje, pomolila se. „Dragi Isuse, molim Te blagoslovi ovu hranu. Amin“, rekla je, ponovo govoreći na hindu jeziku.

Zatim je nestrpljivo pojela doručak od pirinča, dal sočiva i čapati hleba. Ona je jedino dete svojih roditelja i svako jutro doručkuje sa majkom. Njen otac jede kasnije.

Kad je Dženifer bila spremna da krene u školu, pomolila se, ponovo na svom maternjem jeziku.

„Dragi Isuse, molim Te, blagoslovi ovaj dan“, rekla je. „Molim Te, pomoz mi dok danas učim u školi. Pomoz mi da se setim šta sam učila za današnji test. Amin.“

Zatim je podigla svoj ranac pun udžbenika iz matematike, engleskog, društvenih nauka, i sanskrita. U rancu su se nalazile i olovke, hemijske, sveske i njena kutija za ručak.

U školi se 450 dece okupilo u velikoj prostoriji za jutarnje bogoslužje. Dženifer često vodi decu u molitvi sa podijuma, a to je uradila i tog dana. Svi školski časovi su na engleskom i ona se molila na engleskom. „Oče naš na nebesima“, rekla je i onda zastala da bi druga deca mogla da ponove za njom. „Oče naš na nebesima“, ponavljalo je 450 dece u horu.

„Da se sveti ime Tvoje“, rekla je Dženifer, a sva deca su ponovila za njom.

Zajedno su Dženifer i sva deca završili molitvu govoreći: „Da dođe carstvo Tvoje, da bude volja Tvoja, i na zemlji kao i na nebu. Hleb naš nasušni daj nam danas, i oprost nam dugove naše,

kao što i mi opraštamo dužnicima svojim; i ne uvedi nas u iskušenje, no izbavi nas od zloga. Jer je Tvoje Carstvo, i sila, i

slava u vekove vekova.“ (Matej 6,9–18).

U 13 časova, Dženifer je raspakovala svoju kutiju za ručak u školskoj učionici i pomolila se. „Dragi Isuse, blagoslovi ovu hranu. Amin“, rekla je, ponovo na engleskom. Ceo dan je učila na engleskom, tako da joj je bilo jako lako da se i moli na engleskom. Zatim je pojela svoj ručak od kupusa, karfiola, krompira i čapati somuna.

Popodne je imala test iz matematike. Molila se: „Dragi Isuse, molim te, pomoz mi da se setim svega šta sam učila i da dobijem dobru ocenu.“

Kod kuće, otac se molio za večeru. Pridružio se Dženifer i majci na obroku od pirinča, sira panira i povrća. Dženifer je volela da čuje kako se otac moli. „Dragi Gospode, molim te, blagoslovi ovu hranu“, rekao je otac na hindu jeziku. „Blagoslovi ruke koje su je pripremile. Blagoslovi one koji nas hrane i daj nam dobro zdravlje dok jedemo. Amin.“

Pred spavanje, Dženifer se molila sa ocem i majkom na porodičnom bogoslužju. „Stvoritelju neba i zemlje, zahvaljujemo Ti što si nas čuvao tokom dana“, rekla je Dženifer na hindu jeziku. Zatim se pomolila za svoju porodicu, za rođake, za komšije i za mirnu noć.

Posle toga je legla ispod ružičaste posteljine i zatvorila oči. Bio je to dobar dan. Bio je to dan proveden u razgovoru sa Isusom. 🌍

Deo darova Trinaeste subote ovog tromesečja pomoći će da se izgradi nova školska zgrada za Dženifer i ostale učenike u Aniju, Indija. Četiri stotine i pedeset učeni-

Da bi bilo zanimljivije

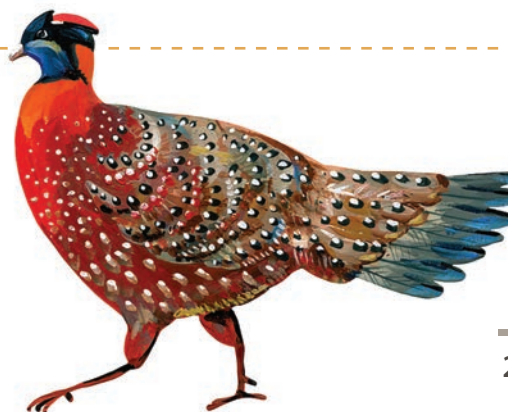
- Pokažite deci gde se Indija nalazi na karti. Takođe možete da im pokažete Ani, grad u severnoj indijskoj državi Himačal Pradeš, gde će darovi Trinaeste subote ovog tromesečja pomoći da se izgradi nova škola koja će zameniti staru izgrađenu 1976.
- Izazovite decu da budu poput Dženifer i da se mole za sve. Podsetite ih da nas Biblija uči da se „neprestano molimo“ (1. Solunjanima 5,17).
- Preuzmite fotografije na Fejsbuku: bit.ly/fb-mq.
- Preuzmite poruke o misiji i kratke činjenice iz Južnoazijske divizije: bit.ly/sud-2024.
- Ovo iskustvo ilustruje sledeće delove strateškog plana „Poći ću“ Adventističke crkve: Cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za život ispunjen Duhom“; cilj duhovnog rasta br. 6: „Povećati pristupanje, zadržavanje, unapređivanje i učestvovanje dece i mladih“; i cilj duhovnog rasta br. 7: „Da se pomogne mladima da stave Boga na prvo mesto i da u svom životu odražavaju biblijski pogled na svet.“ Za više informacija idite na veb-stranicu: IWillGo2020.org.

ka sada uči u staroj zgradi koju je sagradio nemački misionar koji je osnovao školu 1976. godine. Hvala vam što ćete pomoći da Dženifer i njeni drugovi iz razreda dobiju novu školsku zgradu.

ČUDESNA
ZEMLJA

Zaštitni znak grada Himačal Pradeša je zapadni tragopan, lokalno poznat kao jujurana – jedan od najredih fazana na svetu.

INDIJA | 16. mart

Kalvin

Jedinstveno ime

Kada je Calvin prvi put došao u školu, njegov učitelj je odmah primetio da je on drugačiji od ostale dece. Calvin je tiho sedeo i s poštovanjem slušao dok su druga deca pričala i vikala. Ali to nije bilo ono što je privuklo učiteljevu pažnju. Bilo je to Calvinovo ime. Calvin nije uobičajeno ime u Indiji. To je hrišćansko ime.

Na početku časa, učitelj je zamolio sve nove učenike da se predstave.

Kad je Calvin došao na red, dečak je sa velikim osmehom rekao: „Zovem se Calvin.“

Učitelj je bio iznenađen.

„Zašto se zoveš Calvin?“, upitao je.

„Zato što sam hrišćanin“, rekao je Calvin.

Učitelj se još više iznenadio. Bilo je i druge hrišćanske dece u školi, ali su ona imala hinduistička imena. Calvin je jedini imao hrišćansko ime. Učitelju se dopalo Calvinovo ime. Svaki put kada bi video dečaka nakon toga, Kalvina je zvao po imenu.

„Zdravo, Kalvine“, rekao bi.

Voleo je da izgovara Calvinovo ime. To

nije bilo uobičajeno ime u Indiji i svidelo mu se kako zvuči. Rekao bi: „Zdravo, Kalvine. Zdravo, Kalvine.“

Kalvin se uvek smeškao kada bi čuo učiteljeve pozdrave. Bio je srećan što mu je učitelj znao ime i pozdravljao ga po imenu.

Ubrzo su i drugi učitelji saznali Calvinovo ime. Takođe su saznali da se tako zove jer je bio hrišćanin. Dopalo im se i njegovo ime, i pozdravljali su ga kad god bi ga videli.

„Zdravo, Kalvine“, rekli bi. „Zdravo, Kalvine.“ „Zdravo, Kalvine.“

Kalvin se uvek smeškao kad bi čuo njihove pozdrave. To ga je činilo srećnim.

Kako je Calvin zapravo dobio ime? Kada se rodio, roditelji su tražili od sveštenika u crkvi da mu da ime. U Indiji hrišćanske porodice smatraju da je dobro da pastor da ime detetu.

„Nazovimo ga Calvin“, rekao je pastor.

Ime Calvin potiče od poznatog hrišćanskog teologa po imenu Žan Calvin.

Pastor je Kalvinu dao i drugo ime. Video

je da se beba mnogo smešila, pa mu je dao nadimak. „Nazovimo ga i Džoj (Joy – što na engleskom znači radost)“, rekao je tada. U Indiji svi dečaci imaju dva imena. Tako je tog dana Calvin dobio i ime Džoj.

Kada je Calvin imao dovoljno godina, počeo je da ide u adventističku školu. Voleo je tu školu. Zapravo je još u vrtiću krenuo u adventističku školu i učio tamo sve do osmog razreda. U adventističkoj školi je naučio da sedi tiho i da sluša s poštovanjem.

Kad je završio osim razred, bio je tužan. Više nije mogao da pohađa adventističku školu jer u njoj nije postojala mogućnost da ide u deveti razred. Morao je da ide u državnu gimnaziju. Učitelj je prvog dana u srednjoj školi zamolio sve nove učenike da se predstave i Calvin je tada rekao svoje ime.

Danas je Calvin jedini Calvin u školi. On je takođe jedini dečak sa drugim imenom Džoj.

Kalvin svedoči u svojoj novoj školi. Učitelji ga zovu po imenu kada ga vide. Kada izgovore njegovo ime, Calvin, sete se da je hrišćanin. Njegovo ime ih podseća na to da je on hrišćanin. Prijatelji ga često zovu i njegovim drugim imenom. Kada izgovore njegovo drugo ime, Džoj, sete se da je on ispunjen radošću. Njegovo drugo ime podseća njegove prijatelje da je ispunjen radošću.

Ali njegova imena nisu jedino što svedoči drugima. Svedoci su i Calvinovi postupci. Učitelji znaju da je Calvin hrišćanin jer mirno sedi i sluša s poštovanjem. Njegovi prijatelji znaju da je ispunjen radošću jer je uvek nasmejan.

„Volim što sam jedini Calvin i jedini Džoj u školi“, kaže Calvin. „Ja sam hrišćanin i srećan sam.“ 🌍

Deo darova Trinaeste subote ovog tromesečja pomoći će u izgradnji nove školske zgrade za Calvinovu staru školu u Aniju, Indija. Četiri stotine i pedeset učenika

Da bi bilo zanimljivije

- Pokažite deci gde se Indija nalazi na karti. Takođe možete da im pokažete Ani, grad u severnoj indijskoj državi Himačal Pradeš, gde će darovi Trinaeste subote ovog tromesečja pomoći da se izgradi nova škola koja će zameniti staru izgrađenu 1976. godine.
- Recite deci da je Calvin hrišćansko ime koje znači „čelavi“. Postalo je popularno po francuskom teologu iz 16. veka Žanu Kalvinu.
- Recite deci da su imena veoma važna u Bibliji. Imena koja su roditelji davali svojoj deci odražavala su karaktere za koje su se roditelji nadali da će njihova deca imati. Na primer, Isus Navin znači „Bog je spasenje“, Danilo znači „Bog je moj sudija“, a Solomon znači „mir“.
- Pitajte decu šta njihova imena znače. Pitajte decu da li ih ljudi poznaju po značenju njihovih imena ili možda po nekoj poznatoj osobi koja je nosila njihovo ime u istoriji. Podsetite ih da dela govore više od reči i ohrabrite ih da pokažu duh sličan Hristovom.
- Preuzmite fotografije na Fejsbuku: bit.ly/fb-mq.
- Preuzmite poruke o misiji i kratke činjenice iz Južnoazijske divizije: bit.ly/sud-2024.
- Ovo iskustvo ilustruje sledeće delove strateškog plana „Poći ću“ Adventističke crkve: Cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za život ispunjen Duhom“ i cilj duhovnog rasta br. 7: „Da se pomogne mladima da stave Boga na prvo mesto i da u svom životu odražavaju biblijski pogled na svet.“ Za više obaveštenja idite na veb-stranicu: IWillGo2020.org.

adventističke škole sada uči u staroj zgradi koju je izgradio nemački misionar 1976. godine. Hvala vam što ćete pomoći da se deci izgradi nova školska zgrada.

INDIJA | 23. mart

Kašiš

Vrlo težak kontrolni

Kašiš ima samo 13 godina, ali već uči jedan od najstarijih jezika na svetu. Kašiš uči jezik sanskrit u školi adventista sedmog dana u severnoj Indiji.

Sanskrit je drevni jezik Indije. Niko ne zna tačno koliko je star, ali ljudi su koristili taj jezik u Indiji najmanje 1.500 godina pre Isusovog rođenja. Danas svi školarci u Indiji moraju da uče sanskrit jer su hindu i mnogi drugi jezici u Indiji zasnovani na sanskritu.

Ali sanskrit je težak jezik za učenje. Reči su teške za izgovor. Način na koji se neka reč izgovara zavisi od toga da li postoji tačka ispod reči, tačka iznad reči ili tačka na kraju reči. Dete mora veoma pažljivo da pogleda reč da vidi gde se nalazi tačka da bi znalo kako da pravilno izgovori reč.

Malo ljudi govori sanskrit. Obično ga govore samo hinduistički sveštenici kada recituju pesme za verske rituale.

Kašiš dolazi iz porodice adventista sedmog dana. Nikada nije čula da neko govori sanskrit osim u školi. To je veoma težak jezik!

Ali onda se Kašiš razbolela dan pre velikog kontrolnog iz sanskrita. Trebalo je da uči za test kada se vrati iz škole. Ali njeno čelo je bilo vruće. Osećala se tako slabo da je jedva stajala. Nije joj bilo bolje ni dok je ležala u krevetu. Mogla je da razmišlja samo o zastrašujućem kontrolnom iz sanskrita. Odlučila je da se pomoli.

„Oče nebeski, molim te, izleči me što pre“, molila se. „Molim Te, pomoz mi da sutra položim test i dobijem dobru ocenu. Amin.“

Čim je završila molitvu, bilo joj je bolje. Otvorila je udžbenik i počela da uči za test. Pregledala je i beleške koje je zapisivala na časovima. Nije mogla mnogo da uči, jer se nije bila potpuno zdrava. Učila je samo ono što je mislila da je najvažnije.

Sledećeg jutra, Kašiš se osećala dovoljno dobro da bi mogla da krene u školu. Ali bila je nervozna. Znala je da nije spremna za test. Pre izlaska iz kuće pomolila se Bogu za pomoć.

U školi je nastavnica dala Kašiš parče papira sa spiskom pitanja napisanih na sanskritu.

Kašiš je pogledala pitanja. Pažljivo je pogledala da li postoji tačka ispod reči, tačka iznad reči ili tačka na kraju reči.

Trepnula je.

Pogledala je ponovo.

Nije mogla da veruje svojim očima.

Pitanja na ispitu bila su upravo ona koja je učila prethodnog dana. Znala je sve odgovore! Bog je čuo njene molitve.

Kašiš je bila presrećna!

Sat vremena kasnije, Kašiš je završila kontrolni zadatak i predala ga nastavnici.

Dva dana kasnije je dobila rezultate. Nastavnica joj je dala 13,5 poena od maksimalnih 15. Bila je to veoma dobra ocena.

Kašiš se osmehnula.

Nakon tog iskustva, Kašiš želi da podstakne druge dečake i devojčice da se mole.

„Želela bih da kažem da u molitvi ima snage“, kaže ona. „Jednom sam imala test iz sanskrita. To je zaista težak jezik, a ja nisam bila dovoljno spremna. Nisam se dobro pripremila jer sam bila bolesna. Ali molila sam se i Bog mi je dao dobru ocenu na kontrolnom.“ 🌐

Deo darova Trinaeste subote ovog tromesečja pomoći će u izgradnji nove školske zgrade za Kašiš i druge učenike u Aniju u Indiji. Četiri stotine i pedeset učenika u školi koju pohađa Kašiš sada uči u staroj zgradi koju je izgradio nemački misionar

Da bi bilo zanimljivije

- Pokažite deci Indiju na karti. Takođe možete da im pokažete gde se nalazi Ani, grad u severnoj indijskoj državi Himačal Pradeš, gde će dar Trinaeste subote ovog tromesečja pomoći da se izgradi nova škola koja će zameniti staru zgradu izgrađenu 1976.
- Podstaknite decu da prihvate molitveni izazov i da se mole.
- Preuzmite fotografije na Fejsbuku: bit.ly/fb-mq.
- Preuzmite poruke o misiji i kratke činjenice iz Južnoazijske divizije: bit.ly/sud-2024.
- Ovo iskustvo ilustruje sledeće delove strateškog plana „Poći ću“ Adventističke crkve: Cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za život ispunjen Duhom“; cilj duhovnog rasta br. 6: „Povećati pristupanje, zadržavanje, unapređivanje i učestvovanje dece i mladih“; i cilj duhovnog rasta br. 7: „Da se pomogne mladima da stave Boga na prvo mesto i da u svom životu odražavaju biblijski pogled na svet.“ Za više informacija idite na veb-stranicu: IWillGo2020.org.

1976. godine. Hvala vam što ćete pomoći da Kašiš i njeni drugovi iz razreda dobiju novu školsku zgradu.

ČUDESNA
ZEMLJA

Kaže se da je igra šah potekla iz Indije pre oko 1.500 godina.

13. SUBOTA: INDIJA | 30. mart

Amira

Škola osmeha

Kad je Amira napunila 6 godina, otac je počeo da traži dobru školu za svoju ćerku u Indiji. Nije želeo da Amira ide u bilo koju školu. Želeo je da njegova devojčica ide u najbolju školu. Ali gde bi mogao da nađe takvu školu u kojoj bi ona mogla da krene u prvi razred?

Pitanje je mučilo oca dok je doručkovao. Pitanje je mučilo oca dok je išao na posao. Pitanje je mučilo oca dok se šišao posle posla.

„Koja je to dobra škola u koju mogu da pošaljem svoju ćerku?“, pitao je berberina.

„Pošaljite je u školu adventista sedmog dana“, odgovorio je berberin. „To je dobra škola.“

Otac nikada nije čuo za adventiste sedmog dana. On nije bio hrišćanin. Odrastao je kao član jedne druge svetske religije. Ali bio je impresioniran time što mu je berberin preporučio adventističku školu.

Tako je odlučio da pošalje Amiru da se školuje u adventističkoj školi.

Amira je volela školu. Svaki dan je posle škole pričala o Isusu. Pevala je vesele hrišćanske pesme koje je naučila. Pričala je ocu o događajima koje je čula iz Biblije. Pokazala je ocu kako uči da se moli.

Otac je voleo da čuje šta je Amira učila u školi. Ali ono što ga je najviše zadivilo je Amirin osmeh. Nikada je nije video tako srećnu. Pre nego što je počela da ide u školu, uvek je izgledala tužno. Ali sada se smejala vedro kao sunce.

Otac je bio oduševljen što je njegova devojčica tako srećna. Poželeo je da i on bude srećan kao ona. Ali nije mogao jer se nije osećao dobro. Često ga je bolelo stomak, a bol je činio da se oseća veoma tužno.

Amira je primetila da se otac ne smeje kao ona. Želela je da i on bude srećan. Iako je imala samo 6 godina, dobila je ideju.

„Dođi u školu“, rekla je. „Neko će se pomoliti za tebe.“

Tako je sledeći put, kada je otac odveo Amiru u školu, ušao sa njom unutra. Da li bi se neko pomolio za njega?

U blizini Amirine učionice, otac je video školskog računovođu. Računovođa je pomagao u prebrojavanju školskog novca.

„Da li biste se pomolili za mene?“, upitao ga je otac.

Računovođa se rado pomolilo za oca. Zamolio je Boga da Ocu podari dobro zdravlje i sreću.

Posle molitve, računovođa je ispričao školskom pastoru o ocu. Školski pastor je kontaktirao oca i pitao ga da li bi želeo da proučava Bibliju. Otac se složio i on i pastor su počeli da se sastaju da bi proučavali Bibliju.

Otac je bio zadivljen kad je saznao za Isusa. Amira mu je rekla neke pojedinosti o Isusu, ali sada je i sam čitao stvari koje nikada nije znao.

„Da li ste vi sve ovo znali celog života?“, upitao je pastora. „Voleo bih da sam ovo znao pre mnogo godina.“

Otac je postajao sve srećniji i srećniji. Sve više se smešio. On i Amira su zajedno čitali Bibliju. Zajedno su išli u crkvu subotom. Uskoro su on i Amira postali možda najsrećniji otac i ćerka u Indiji.

Ali majka nije bila srećna. Nije poznavala Isusa, a nije ni htela da upozna Isusa. Pripadala je drugoj svetskoj religiji i nije želela da otac i Amira čitaju Bibliju ili idu u crkvu subotom.

„Prestani da ideš u crkvu“, rekla je ocu. „Prestani da čitaš Bibliju.“

Otac nije znao šta da radi.

Što se majka više žalila, očevi bolovi u stomaku su se pogoršavali. Prijatelji adventisti su ga odveli u bolnicu i tamo se brinuli o njemu. Doktor je rekao da je ocu potrebna operacija.

Da bi bilo zanimljivije

- Recite deci da je Amira pseudonim. Prpratna fotografija uz njeno iskustvo nije njena slika.
- Preuzmite fotografije na Fejsbuku: bit.ly/fb-mq.
- Preuzmite poruke o misiji i kratke činjenice iz Južnoazijske divizije: bit.ly/sud-2024.
- Ovo iskustvo ilustruje sledeće delove strateškog plana „Poći ću“ Adventističke crkve: Misijski cilj br. 2: „Jačanje i diversifikacija adventističkog uticaja u velikim gradovima... i među nedosegnutim i malo dosegnutim grupama ljudi i nehrišćanskim religijama“ i cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za život ispunjen Duhom.“ Za više informacija idite na veb-stranicu: IWillGo2020.org.

Dok je otac čekao na operaciju, dogodilo se nešto neverovatno. Ležeći u krevetu, sanjao je da je video Isusa.

Otac nikada nije video tako uzvišeno biće. Jedan pogled na Njega ispunio je Oca mirom i smirenošću.

„Ne boj se“, rekao je Isus. „Ja sam s tobom.“

Otac je u snu video i pastora. Shvatio je da je pastor dobar čovek koji ga približava Isusu.

Posle operacije, otac je imao još jedan san. Ovog puta video je Isusa kako mu se smeši.

Posle toga, otac više nije imao sumnje u to šta treba da radi. Želeo je da preda svoje srce Isusu.

Kada je majka čula vest, strašno se naljutila. Bila je toliko ljuta da je noću otišla da spava u drugu sobu.

Sam u krevetu, otac nije mogao da zaspi. Pitao se da li je doneo ispravnu odluku predavši svoje srce Isusu.

Tada je osjetio kao da je Isus ušao u sobu. Nije video Isusa. Ali kao da je Isus ušao i dodirnuo ga po ramenu. Osećao je potpuni mir. Otac je odlučio da sledi Isusa bez obzira na sve.

Kad je majka uvidela da je otac čvrsto odlučio da sledi Isusa, počela je da se smiruje. Setila se da su adventisti pomogli u brizi oko oca u bolnici i pomislila da oni mora da su dobri ljudi. Kada mu je adventistička crkva ponudila besplatnu medicinsku negu, ona je prvi put otišla sa ocem u crkvu.

Majka je bila impresionirana ljudima koje je videla u crkvi. Videla je da su ljubazni i puni ljubavi. Prestala je da se ljuti na oca i Amiru.

Danas se otac moli da majka prihvati Isusa. I Amira se moli da majka prihvati Isusa. Oni žele da majka bude srećna kao i oni.

Otac je srećan što je poslao Amiru u školu adventista sedmog dana. Amira je srećna što ide u tu školu. To je promenilo Amirin život. To je promenilo očev život. I veruju da će to promeniti i majčin život. Smatraju da je to najsrećnija škola koja postoji u Indiji. 🌍

Pre 13. Subote

- Podsetite roditelje na program i ohrabrite decu da ponese svoj dar Trinaeste subote 30. marta. Podsetite sve da se njihovi misioniski darovi daju za širenje Božje Reči u svetu i da će jedna četvrtina našeg dara Trinaeste subote ići direktno kao pomoć za pet projekata misije u četiri zemlje Južnoazijske divizije. Projekti su navedeni na 3. strani i na poleđini.
- Pripovedač ne treba da zapamti priču, ali bi on ili ona trebalo da budu dovoljno upoznati sa materijalom da ne bi morali da ga čitaju. Alternativno, deca mogu i da odglume iskustvo.
- Pre ili posle priče, koristite mapu da prikazete dve zemlje u Južnoazijskoj diviziji – Indiju i Nepal – koje će primiti Darove Trinaeste subote. Kartu misije sa projektima možete preuzeti na Fejsbuku na bit.ly/fb-mq.

Hvala vam na vašim današnjim darovima subotne škole koji će pomoći u širenju evanđelja u Indiji i Nepal. Sedam od 10 projekata Trinaeste subote uključuje adventističke škole poput one koju Amira pohađa. Hvala vam na velikodušnom daru.

Budući projekti Trinaeste subote

Darovi Trinaeste subote u narednom tromesečju će podržati pet projekata u Evroazijskoj diviziji:

- Centar uticaja za porodice u Jerevanu u Jermeniji
- Centar uticaja za mlade u Minsku u Belorusiji
- Dom zdravlja u Tskaltubu u Gruziji
- Duhovni i društveni centar u Salehardu u Rusiji
- **Elementary school, Tashkent, Uzbekistan**

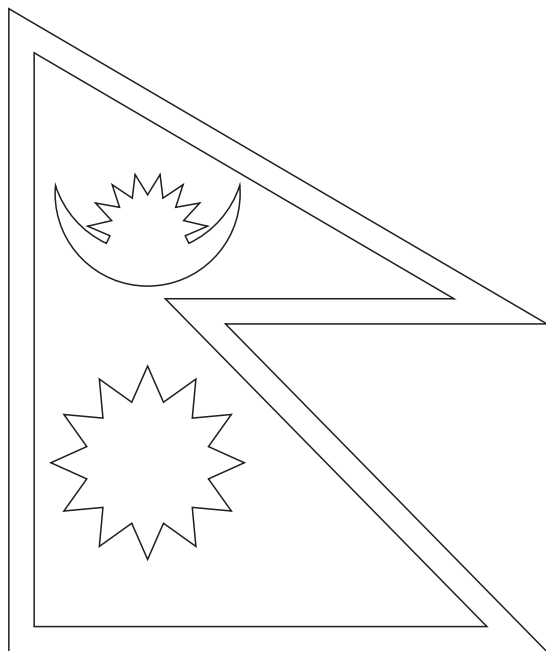

Oboji zastavu

NEPAL

UPUTSTVO:

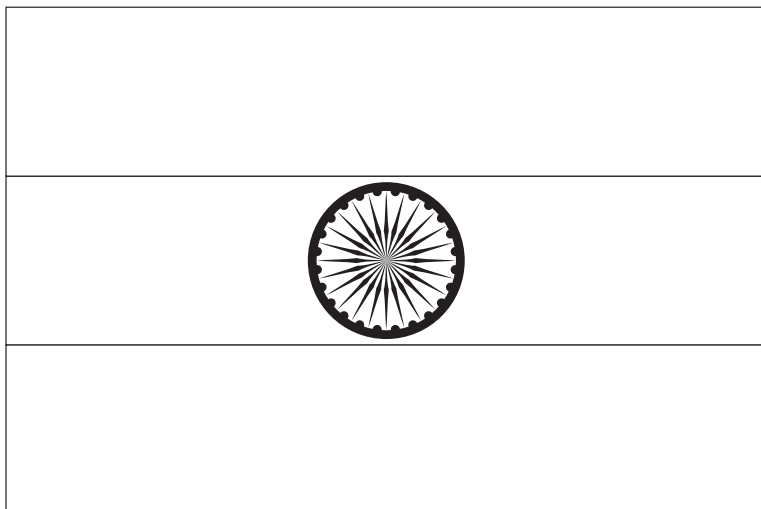
Oboji ivice plavom bojom. Unutrašnjost zastave oboji crvenom bojom, a dve figure ostavi da budu bele.

INDIJA

UPUTSTVO:

Oboji gornju liniju žutom bojom. Ostavi srednju belom, a donju liniju oboji svetlo-zelenom bojom. Oboji točak, paoce i krug u sredini tamno-plavom bojom.

Hajde da se igramo!

ČETIRI UGLA (INDIJA)

UPUTSTVO:

Ovu igru često igraju osnovci. Označena su četiri ugla, a igrač se bira kao „HVATAČ“. Ostali igrači idu u uglove. Na znak, igrači moraju tako da zamene uglove u kojima se nalaze a da ne budu uhvaćeni. Ako nekog igrača uhvati „HVATAČ“, on ili ona postaje „HVATAČ“.

LANGDI

UPUTSTVO:

Langdi igraju dva tima. Baci se novčić i tim koji pobjedi u bacanju brani prvi. Timovi se suočavaju jedan sa drugim, a protivnički tim šalje igrača da dodirne što više odbrambenih igrača, dok skakuće na jednoj nozi. Tim koji dodirne najviše odbrambenih igrača pobjeđuje.

Hajde da stvaramo!

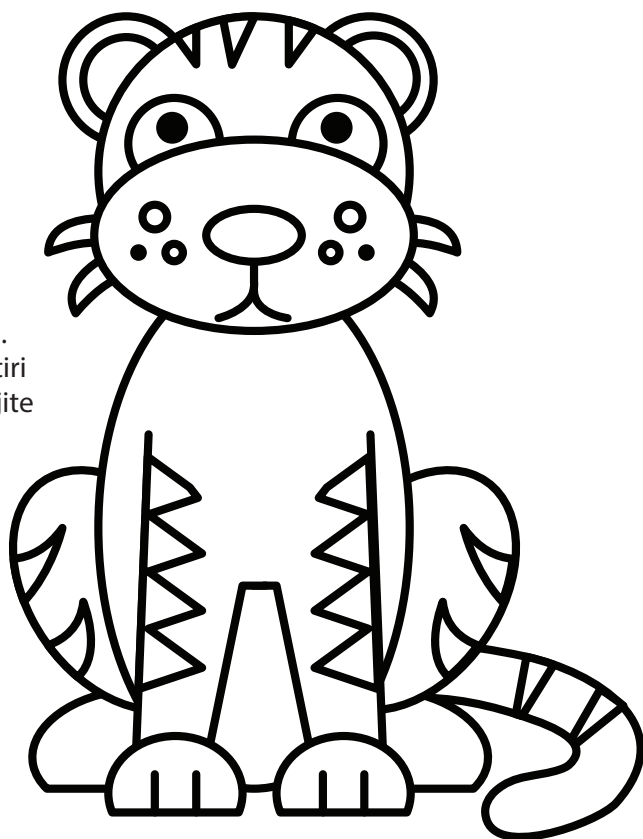
POKRETNI TIGRIĆ (NEPAL)

POTREBNO VAM JE:

- Papir
- Drvene ili voštane bojice ili markeri u boji
- Makaze
- Dve drvene šipke od 20–25 cm ili neoštrene olovke
- Boje
- Šarene trakice
- Selotejp

UPUTSTVO:

Obojite drvene šipke i ostavite ih da se osuše. Ukrstite šipke da biste formirali X i čvrsto ih povežite uz pomoć kanapa. Odšampajte ili ocrtajte četiri figure tigra na papiru. Obojite tigrove. Isecite figure. Isecite pet tračica na 45 cm. Vežite po jednu tračicu za kraj svake ruke tigrića, a jednu za centar X za kačenje igračke. Pričvrstite svaki od visećih krajeva kanapa na poledini tigra selotejpm. Okačite tigrića i uživajte!

Hajde da kuvamo!

MANGO LASI (INDIJA)

SASTOJCI:

1 šolja (240 ml) običnog jogurta
1/2 šolje (65 g) šećera u prahu
1 šolja (240 ml) pirea od manga

1/2 kašičice (2,5 ml) kardamona u prahu
2 kašike (30 ml) sveže pavlake

UPUTSTVO:

U činiji pomešajte jogurt i šećer u prahu dok se šećer ne rastopi. Dodajte pire od manga i dobro promešajte. Dodajte kardamon u prahu u krem i mešajte dok ne dobijete gustu, kremastu i glatku teksturu. Možete dodati malo vode, ili mleka, ako je previše gusto dok ne bude takvo da se lako pije. Sipati u čašu i služiti hladno.

Izvori za vođe

Izvori za vođe

Obavezno preuzmite svoj besplatni video-zapis Misioniski spotlajt, koji sadrži video-izveštaje iz Južnoazijske divizije i šire. Preuzmite ili strimujte sa veb-stranice Adventističke misije na bit.ly/missionspotlight.

Informacije sa interneta

Slede izvori informacija koji mogu biti od pomoći u pripremi za segment misije subotne škole. Za više informacija o kulturi i istoriji zemalja predstavljenih u ovom tromesečju, posetite:

Veb-stranice:

Nepal: vladin veb-sajt	bit.ly/GovtNepal
Lonli Planet	bit.ly/LP_Nepal
Nacionalna Geografija	bit.ly/NatGeo_Nepal
Indija: vladin veb-sajt	bit.ly/GovtIndia
CNN Travel	bit.ly/CNN_India
Nacionalna geografija Travel	bit.ly/NatGeo_India
Zapadni Bengal	
Raf gajd	bit.li/RG_VBengal
Himačal Pradeš	
Zvanična veb-stranica Himačal turizma	bit.ly/HimachalTourism
Karnataka	
Zvanična veb-stranica turizma Karnatake	bit.ly/KarnatakaTourism
Maharaštra	
Lonli Planet	bit.ly/LP_Maharashtra
Adventisti sedmog dana	
ADRA Nepal	bit.ly/ADRANepal
Izdavačka kuća Orijental Vočmen	bit.ly/FB_OVPH
Adventistički univerzitet Spajser	bit.ly/SDA_SpicerAU
Adventistička bolnica u Puni	bit.ly/SDA_PuneAH
Indijski adventistički medijski centar	bit.ly/SDA_AMCAWR

Metod postavljanja cilja u prikupljanju darova pomoći će vam da usmerite pažnju na svet-sku misiju i povećate sedmične misioniske darove. U svom razredu postavite cilj za sedmični misioniski dar. Pomnožite taj iznos sa 15, predviđajući dvostruki iznos za Trinaestu subotu, za dar koji će se prikupljati 30. marta. Podsetite članove svog subotnoškolskog razreda da njihovi redovni sedmični darovi potpomažu misionско delo svetske Crkve i da će jedna četvrtina darova Trinaeste subote otići direktno za projekte u Južnoazijskoj diviziji. Dvanaeste subote, 23. marta, iznesite pred crkvu izveštaj o misioniskim darovima prikupljenim ovog tromesečja. Ohrabrite vernike da Trinaeste subote udvostruče ili trostruče svoje uobičajene darove. Prebrojte dar i objavite iznos koji je prikupljen u Subotnoj školi.

JUŽNOAZIJSKA DIVIZIJA

UNIJE	CRKVE	VERNIŠTVO	POPULACIJA
Istočno-centralna Indija	2.595	117.948	27.338.000
Severistočna Indija	224	54.065	49.974.819
Severna Indija	474	161.389	819.854.211
Južno-centralna Indija	256	65.588	73.613.446
Jugoistočna Indija	488	131.838	81.938.520
Jugozapadna Indija	240	37.551	32.250.759
Zapadna Indija	257	107.177	202.668.440
Pripojena polja			
Oblast ostrva Andaman i Nikobar	1	295	434.675
Istočno himalajsko polje	14	893	756.000
Himalajska oblast	26	9.350	30.369.000
Maldivi (nije uključeno ni u jedno polje)	0	0	543.000
Ukupno:	4.575	1.143.346	1.424.678.000

PROJEKTI:

Gimnazija, Aurangabad, Indija
Škola, Ani, Indija
Škola, Palakad, Indija
Engleska crkva, Adventistički koledž Lauri, Bengaluru, Indija
Centralna engleska crkva, Bengaluru, Indija
Škola, Tandžavur, Indija
Omladinski centar za obuku, Manginapudi, Indija
Škola, opština Gadi, Udajapur, Nepal
Škola, Pasigat, Indija
Škola, Namunaghar, Andamanska ostrva, Indija

